

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1405 z dnia 31 lipca 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 847/2006 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre przetworzone lub zakonserwowane ryby pochodzące z Tajlandii** 1

DECYZJE

- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1406 z dnia 31 lipca 2017 r. określająca lokalizację infrastruktury naziemnej systemu EGNOS ⁽¹⁾** 4

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1405

z dnia 31 lipca 2017 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 847/2006 w odniesieniu do unijnych kontyngentów taryfowych na niektóre przetworzone lub zakonserwowane ryby pochodzące z Tajlandii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2006/324/WE z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) z 1994 r. dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 847/2006 ⁽²⁾ wprowadzono od dnia 2 czerwca 2006 r. dwa roczne kontyngenty taryfowe na bezcłowy przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych ryb.
- (2) Zgodnie z Porozumieniem w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii, załączonym do decyzji Rady 2006/324/WE, pewną ilość każdego z tych kontyngentów taryfowych przyznano Królestwu Tajlandii, zaś pozostałe otwarto na przywóz ze wszystkich państw.
- (3) Kontyngent taryfowy dla danego państwa przyznaje się na podstawie niepreferencyjnego pochodzenia towarów. Informacja o tym niepreferencyjnym pochodzeniu ma być zawarta w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu w Unii. W niektórych przypadkach zgłoszeniu musi towarzyszyć dowód pochodzenia wydany przez właściwe organy w państwie pochodzenia.
- (4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 847/2006 korzystanie z udziału w kontyngentach taryfowych przyznanych Tajlandii jest uwarunkowane przedstawieniem świadectwa pochodzenia spełniającego wymogi ustanowione w art. 47 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽³⁾.
- (5) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/481 ⁽⁴⁾ uchylono rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ze skutkiem od dnia 1 maja 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 120 z 5.5.2006, s. 17.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 847/2006 z dnia 8 czerwca 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre przetworzone lub zakonserwowane ryby (Dz.U. L 156 z 9.6.2006, s. 8).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/481 z dnia 1 kwietnia 2016 r. uchylające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 87 z 2.4.2016, s. 24).

- (6) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 ⁽¹⁾, obowiązujące od dnia 1 maja 2016 r., nie przewiduje już procedury wydawania i przedstawiania dowodu pochodzenia porównywalnej z procedurą stosowaną do dnia 30 kwietnia 2016 r. zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.
- (7) Przywóz do Unii przetworzonych lub zakonserwowanych ryb pochodzących z Tajlandii, objęty kontyngentami taryfowymi otwartymi rozporządzeniem (WE) nr 847/2006, podlega obowiązkowi przedstawienia Wspólnotowego świadectwa weterynaryjnego dla wwozu i przewozu (CVED) zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 136/2004 ⁽²⁾. Procedura wydawania CVED zapewnia wystarczające gwarancje odnośnie do pochodzenia przetworzonych lub zakonserwowanych ryb.
- (8) Ponadto organy celne mogą wymagać od zgłaszającego, aby udowodnił pochodzenie towarów, zgodnie z art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾. Pozwala to na wykorzystanie innych środków dowodowych niż urzędowe świadectwo i zapewnia odpowiednie stosowanie właściwych przepisów.
- (9) Należy zatem usunąć z rozporządzenia (WE) nr 847/2006 wymóg przedstawienia specjalnego świadectwa pochodzenia w celu skorzystania z kontyngentów taryfowych na wspomniane towary pochodzące z Tajlandii.
- (10) Przepisy dotyczące zarządzania kontyngentami taryfowymi określono w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2015/2447; od dnia 1 maja 2016 r. zastąpiły one przepisy zawarte w art. 308a–308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. W celu uwzględnienia tych nowych przepisów należy zmienić art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/2006.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuły 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/2006 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3

Pochodzenie produktów ustala się zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii.

Artykuł 4

Kontyngentami taryfowymi ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem zarządza się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ^(**).

^(**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 136/2004 z dnia 22 stycznia 2004 r. ustanawiające procedurę kontroli weterynaryjnej we wspólnotowych punktach kontroli granicznej dotyczącą produktów przywożonych z państw trzecich (Dz.U. L 21 z 28.1.2004, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/1406

z dnia 31 lipca 2017 r.

określająca lokalizację infrastruktury naziemnej systemu EGNOS

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1285/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie realizacji i eksploatacji europejskich systemów nawigacji satelitarnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 876/2002 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 3 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System EGNOS jest własnością Unii Europejskiej zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1285/2013. Jego pełne nabycie przez Unię w dniu 1 kwietnia 2009 r. było przedmiotem wymiany listów pomiędzy Europejską Agencją Kosmiczną i Komisją w dniach 24 marca i 31 marca 2009 r. oraz zostało zatwierdzone decyzją Komisji z dnia 31 marca 2009 r. ⁽²⁾. W piśmie skierowanym do Europejskiej Agencji Kosmicznej w dniu 31 marca 2009 r. Komisja zaznaczyła, że przyjmuje aktywa w takim stanie faktycznym i prawnym, w jakim się one znajdują.
- (2) Infrastruktura naziemna systemu EGNOS składa się z centrum koordynacyjnego eksploatacji systemu, stacji kontrolnych, stacji nadzoru nad sygnałem i jego integralnością, stacji komunikujących się z satelitami geostacjonarnymi, centrum obsługi oraz sieci bezpiecznej transmisji danych.
- (3) Centrum koordynacyjne eksploatacji systemu stanowi główny ośrodek eksploatacji systemu EGNOS, ponieważ zarządza ono działaniami operacyjnymi i obsługą techniczną systemu. W 2004 r., czyli jeszcze przed nabyciem systemu przez Unię, zostało ono umiejscowione w Tuluzie (Francja). Nie ma potrzeby kwestionowania tej lokalizacji, jako że odpowiada ona potrzebom programu, korzysta z przyznanych jej już inwestycji publicznych oraz spełnia wymogi bezpieczeństwa w porozumieniu z państwem członkowskim, na którego terytorium znajduje się centrum koordynacyjne eksploatacji systemu. Ponadto przeniesienie do innej lokalizacji pociągałoby za sobą koszty i mogłoby zakłócić funkcjonowanie systemu.
- (4) Zadaniem dwóch stacji kontrolnych jest stałe nadzorowanie i kontrolowanie stanu i funkcjonowania systemu. Odpowiednio w 2004 r. i w 2003 r., czyli jeszcze przed nabyciem systemu przez Unię, zostały one umiejscowione w Ciampino (Włochy) i w Torrejón (Hiszpania). Nie ma potrzeby kwestionowania tych dwóch lokalizacji, jako że odpowiadają one potrzebom programu, korzystają z przyznanych im już inwestycji publicznych oraz spełniają wymogi bezpieczeństwa w porozumieniu z państwami członkowskimi, na których terytorium znajdują się stacje kontrolne. Ponadto przeniesienie do innych lokalizacji pociągałoby za sobą koszty i mogłoby zakłócić funkcjonowanie systemu.
- (5) Zadaniem stacji nadzoru nad sygnałem i jego integralnością („Ranging and Integrity Monitoring Stations” lub „RIMS”) jest lokalny nadzór nad prawidłowym funkcjonowaniem globalnych systemów nawigacji satelitarnej (GNSS). Przeprowadzają one w czasie rzeczywistym pomiary rozbieżności pomiędzy danymi geolokalizacyjnymi pochodzącymi z sygnałów emitowanych przez te systemy a ich własną lokalizacją referencyjną, która jest ustalona z ogromną precyzją. Przy wyborze ich umiejscowienia uwzględnia się przede wszystkim techniczną konieczność ich równomiernego rozmieszczenia geograficznego na wszystkich obszarach objętych systemem EGNOS, lecz również ewentualną obecność wcześniej istniejących instalacji i urządzeń, oraz przestrzega się wymogów bezpieczeństwa w porozumieniu z państwami członkowskimi i państwami trzecimi, na których terytorium stacje te są umiejscowione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ C(2009) 2386.

- (6) Liczba i umiejscowienie stacji RIMS mogą ewoluować w zależności od stopnia zaawansowania programu, od jego potrzeb, a przede wszystkim w zależności od rozszerzania zasięgu geograficznego systemu w pełnej zgodności z przepisami art. 2 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1285/2013. Ich liczba i umiejscowienie może również ulec zmianie w zależności od wyników analiz zagrożeń dla bezpieczeństwa, w szczególności w przypadku stacji RIMS położonych w państwach trzecich.
- (7) Stacje komunikujące się z satelitami geostacjonarnymi („Navigation Land Earth Stations” lub „NLES”) wysyłają skorygowane dane do transponderów EGNOS zainstalowanych na satelitach geostacjonarnych, co umożliwia odbiornikom sygnałów GNSS znajdującym się na obszarach objętych systemem EGNOS wprowadzenie odpowiednich poprawek w ich geolokalizacji. Na każdego satelitę geostacjonarnego przypadają dwie stacje NLES. Wybór ich umiejscowienia odzwierciedla zasadniczo wymagania techniczne, w szczególności konieczność lokalnego połączenia urządzeń systemu EGNOS z urządzeniami transmisji sygnału należącymi do operatorów satelitów geostacjonarnych, na których zainstalowane są transpondery EGNOS, lecz również uwzględnia się przy nim konieczność przestrzegania wymogów bezpieczeństwa.
- (8) Liczba i umiejscowienie stacji NLES mogą ewoluować w zależności od stopnia zaawansowania i potrzeb programu, a przede wszystkim w zależności od okresu trwałości transponderów EGNOS zainstalowanych na satelitach geostacjonarnych znajdujących się obecnie na orbicie oraz od wyboru satelitów, na których zostaną ulokowane przyszłe transpondery.
- (9) Zadaniem centrum obsługi jest z jednej strony nadzorowanie jakości sygnałów i danych przesyłanych przez transpondery zainstalowane na satelitach geostacjonarnych, a z drugiej strony – pełnienie roli interfejsu wobec użytkowników systemu EGNOS. Centrum to zapewnia również rozpowszechnianie danych o charakterze komercyjnym w ramach usługi EDAS, o której mowa w art. 2 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1285/2013. W 2004 r., czyli jeszcze przed nabyciem systemu przez Unię, centrum obsługi zostało umiejscowione w Torrejón (Hiszpania). Nie ma potrzeby kwestionowania tej lokalizacji, jako że odpowiada ona potrzebom programu, korzysta z przyznanych jej już inwestycji publicznych oraz spełnia wymogi bezpieczeństwa w porozumieniu z państwem członkowskim, na którego terytorium znajduje się centrum obsługi. Ponadto przeniesienie do innej lokalizacji pociągałoby za sobą koszty i mogłoby zakłócić funkcjonowanie systemu.
- (10) W celu zapewnienia bezpiecznego wzajemnego połączenia w czasie rzeczywistym pomiędzy wszystkimi składnikami infrastruktury naziemnej systemu EGNOS są one ze sobą połączone poprzez sieć EWAN („EGNOS Wide Area Network”) – sieć bezpiecznej transmisji danych specjalnie utworzoną do celów systemu. Ze względu na cechy fizyczne tej sieci nie jest możliwe określenie jej lokalizacji i podanie jej w niniejszej decyzji.
- (11) Należy zatwierdzić lokalizację centrum koordynacyjnego eksploatacji systemu, stacji kontrolnych, stacji RIMS, stacji NLES oraz centrum obsługi, stanowiących infrastrukturę naziemną systemu EGNOS.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 36 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1285/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Lokalizację centrum koordynacyjnego eksploatacji systemu, stacji kontrolnych, stacji nadzoru nad sygnałem i jego integralnością, stacji komunikujących się z satelitami geostacjonarnymi oraz centrum obsługi, stanowiących infrastrukturę naziemną systemu EGNOS, określa się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 lipca 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Nazwa	Lokalizacja
Centrum koordynacyjne eksploatacji systemu	Tuluza (Francja)
Stacje kontrolne	Ciampino (Włochy), Torrejón (Hiszpania)
Stacje nadzoru nad sygnałem i jego integralnością (RIMS)	Aalborg (Dania), Abu Simbel (Egipt), Azory (Portugalia), Agadir (Maroko), Akaba (Jordania), Aleksandria (Egipt), Ateny (Grecja), Berlin (Niemcy), Katania (Włochy), Ciampino (Włochy), Cork (Irlandia), Dżerba (Tunezja), Egilsstaðir (Islandia), Gävle (Szwecja), Glasgow (Zjednoczone Królestwo), Gölbaşı (Turcja), Gran Canaria (Hiszpania), Hajfa (Izrael), Hartebeeshoek (Republika Południowej Afryki), Jan Mayen (Norwegia), Kijów (Ukraina), Kirkenes (Norwegia), Kourou (Francja), Kuusamo (Finlandia), Lappeenranta (Finlandia), La Palma (Hiszpania), Lizbona (Portugalia), Madera (Portugalia), Malaga (Hiszpania), Moncton (Kanada), Nawakszut (Mauretania), Oran (Algieria), Palma de Mallorca (Hiszpania), Paryż (Francja), Reykjavík (Islandia), Santiago de Compostela (Hiszpania), Sofia (Bułgaria), Svalbard (Norwegia), Swanwick (Zjednoczone Królestwo), Tuluza (Francja), Tromsø (Norwegia), Trondheim (Norwegia), Warszawa (Polska), Zurych (Szwajcaria)
Stacje komunikujące się z satelitami geostacjonarnymi (NLES)	Aussaguel (Francja), Betzdorf (Luksemburg), Burum (Niderlandy), Cagliari (Włochy), Fucino (Włochy), Rambouillet (Francja), Redu (Belgia)
Centrum obsługi	Torrejón (Hiszpania)

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL